

Midler ind derpaa — hvor store og paa hvilken Maade. Svaret har været afvisende. Den Tanke — fremført fra vor Side —, at nedsætte Statsskatten for de 4 pCt.s Obligationer, har Ministeren ogsaa afvist med den Begrundelse, at det var skatte-teknisk umuligt og et for stort Tab for Statskassen. Selv efter at vi tilbød at medvirke til Dækning af dette Indtægts-tab, fastholdt Ministeren sin Modstand.

Efter vor Mening vilde en saadan Skattelettelse styrke Kursen i den Grad, at Spændvidden mellem 4 pCt. og $4\frac{1}{2}$ pCt. atter vilde muliggøre en Konvertering som den, der blev afbrudt i Fjor Sommer.

Hvad den forhøjede Konverteringsafgift, der vedtoges paa „Hasteloven“ i December 1934, angaar, passer den ikke mere til Kurserne og bidrager til at hindre Konverteringen. Vi kunde ønske den væsentligt nedsat eller ophævet. Da de Konservatives Ændringsforslag desangaaende ikke er naaet frem til Behandling i Udvalget, kender vi ikke Ministerens Stilling til dette Spørgsmaal. For at bidrage til Afklaring heraf under Sagens videre Gång gennem Rigsdagen vil vi stemme for nævnte Ændringsforslag.

Hvad angaar de enkelte Paragraffer, skal Mindretallet udtale, at §§ 1—4, som tager Sigte paa at skabe lempeligere Vilkaar for Betalingen af Henstandsudgifter, og som i det væsentlige imødekommer de Ønsker, Mindretallet har fremsat i Udvalget, kan Mindretallet tiltræde i den Form, de under Udvalgsbehandlingen har faaet.

Saaledes som § 5 fremtræder i Forslaget, er det Udtryk for en Imødekommen af Venstres Krav under Behandling af Forslaget til Lov om Konvertering; men da det ikke lykkedes at faa et positivt Resultat, trods de fire store Partiers Tilslutning til en Ordning, ligesom Regeringen ikke vil træffe nogen Foranstaltning til den frivillige Konverterings Fortsættelse, saa vil beklageligvis § 5 ikke nu faa nogen synderlig Betydning for Formindskelsen af Spændvidden mellem $4\frac{1}{2}$ og 4 pCt. Obligationers Kurs, hvorimod Bestemmelsen i mange Tilfælde vil berede Ejendoms-

besidderne Vanskeligheder ved Ordning af deres økonomiske Forhold.

Løsrevet fra en samlet Konverteringsordning, som § 5 nu er, finder Venstre, at den bør udgaa.

Selv om § 6 er en Imødekommelse af Venstres Standpunkt, er Paragraffens Bestemmelse nu ret underordnet, naar Rentniveauet for Obligationer som Helhed ikke nedbringes, medens § 9 i det oprindelige Forslag var en naturlig Konsekvens af en gennemført Konvertering ned til 4 pCt. Kreditforeningsobligationer.

Bestemmelsen som en løsrevet Foranstaltning i Indenrigsministerens sidst fremsatte Forslag vil næppe faa synderlig praktisk Betydning for Landejendomsbesiddere, idet de, der trænger haardst til Lettelse, næppe har Mulighed for ved Opsigelse at opnaa nyt Laan til de stipulerede Satser; men da Paragraffen er Udtryk for det meget ønskelige i, hvis der maa være Mulighed derfor, at opnaa Rentenedsættelse af et hidtil uopsigeligt Laan, mener Venstre at kunne medvirke til Paragraffens Gennemførelse.

§ 7 i Indenrigsministerens nærværende Forslag synes ret overflødig, idet § 7 i Konverteringsloven af 16. December 1933, der stadig har Gyldighed, er endog mere vidtgaaende end § 7 i nærværende Forslag, og sidstnævnte kan derfor kun have til Opgave yderligere at fastslaa Betimeligheden af at styrke Kursen paa 4 pCt.s Obligationer, hvorfor Venstre ikke finder Anledning til at foreslaa, at Paragraffen udgaa.

I det oprindelige Konverteringslovforslag er Bestemmelsen om Nedsættelse af Renteydelsen for 5 pCt. Hypotekforeningslaan en naturlig Konsekvens af en Konverterings Gennemførelse for Kreditforeningslaanene, men løsrevet herfra, som Bestemmelsen nu fremtræder i Forslagets § 8, maa den skønnes at være mindre konsekvent. I Betragtning af, at den dog er et Udtryk for Lettelse af Rentebyrden af Hypotekforeningslaan og en Styrkelse af Landhypotekforeningerne gennem en ekstraordinær Forøgelse af Re-